

03 05 2019

Аслан ба ҳар гуна ҳарза ҷавоб додан хуб нест, аммо ҳолате мешавад, бояд ба баъзе муддаиёне, ки даъвоҳои хешро аз номи миллат ва халқ баён мекоранд, чизе бигӯӣ. Баромади роҳбари хизби дар Ҷумҳурии Тоҷикистон мамнуъ эълон шудаи нахзати ислом аз зумраи онҳост.

Ман намехоҳам, мисли роҳбари хизби дар Ҷумҳурии Тоҷикистон мамнуъ эълон шудаи нахзати ислом суҳанрониҳои беасос ва дуру дароз намоям, мехоҳам муҳтасару кӯтоҳ нисбати гуфтаҳои ботили ӯ рӯшанӣ андозам, то ин ғумроҳзада, мардумро бо баромадҳои иғвоангезонааш ба ғумроҳӣ набарад.

Аввалин даъвои фитнаангезонаи роҳбари хизби мамнуъгаштаи нахзати ислом он аст, ки «ҷумҳурӣ дар рӯҳати 25 давлати кашшоқӣ ҷаҳон қарор дорад. Дар соли 2015 бӯчаи кишвар 3,5 миллиард доллар дошт, ки дар соли ҷорӣ ба 2,5 миллиард поён фаромад. Ҳукумат барои баланд нишон додани бӯчаи кишвар 2,5 миллиард долларро ба сомонӣ ҳисоб карда, барои рӯйпӯш намудани камбудиҳои ҷойдошта, ба мардум 20 миллиард сомонӣ гуфта, пешниҳод намудааст».

Дар ҷаҳон мамлакатҳои зиёде мавҷуданд, ки аз лиҳози таракқиёт ва пешрафт дар сатҳи олии қарор доранд, вале мутаассифона дар равиши масъалаи иқтисодӣ, қарзҳои ғарон низ доранд. Мисоли ин гуфтаҳо кишвари Амрико аст, ки қарзи ӯ марзи 22 триллион долларро убур кардааст. Пас аз ин гуна ҳулосабарориҳои бемантики роҳбари хизби мамнуъгаштаи нахзати ислом, кишвари Амрико дар ҳолати кашшоқӣ қарор гирифтааст? Кишвари Амрико, бо вучуди ин қадар қарз, 32% аҳолии дунёро тавассути молиёт кӯмак карда истодааст. Аз ин рӯ, муомилаи қарзгирӣ ва додани он ҳоси давлату давлатдорӣ мебошад. Хатто ҳама давлате, ки дар он ту панохандагӣ дорӣ аз мушкилоти рӯзмарраи иқтисодӣ ҳоли нест. Масалан, кишвари Олмон, ки ту онҳо, тавассути хоҷагонат сару садо дорӣ, қарзаш зиёда аз 5 триллион доллари ИМА-ро ташкил медиҳад. Ту имрӯз ҳудро ҳамадону таҳлилгар тарошидай, ҷаро дар баромадат ин рақамхоро ба забон намеорӣ?

Камбудии дигаре, ки ту ба миён гузоштӣ, ин пешниҳод намудани маблағи бӯчаи кишвар бо сомонӣ ва қурби он буд. Ту ҳудро ғамғори миллат нишон дода, аз эҳтиром гузоштан ба арзишҳои миллӣ, таърихию сиёсӣ ва иқтисодӣ, ки меҳвари он пули миллӣ аст, беҳабарӣ! Аз ин гузориши бемантикат маълум мегардад, ки давлатҳои Чин, Руссия ё кишварҳои Аврупо, ҳангоми ҳисоб ва ба нақшагирии иқтисодии бӯчаи хеш бо асҳори миллии худ онро ҳисоб карда ба мардум пешниҳод менамоянд, яъне онҳо низ шаҳрвандони ҳудро фиреб медиҳанд?

Ту агар аз илми иқтисодиёт ҳабаб мебоштӣ, ҷунин суҳанхоро намегуфтӣ. Иқтисодиёт мисли организми зинда аст ва он бо мурури замон ҳусусияти пасту баландшавиро дорад. Ягон давлати муттараққӣ ҷаҳон аз ин раванд берун нест.

Барои ҳамин чои тазаккур аст, ки ту барои амалӣ намудани нақшаю амалҳои мочарочӯёнаат аз садҳо ташкилотҳои хоричӣ ва гайридавлатӣ маблағҳои калони пулӣ гирифтаӣ, аммо инро нишон наметанӣ. Ту дар ягонҷо қор намекуни, ягон ширкати хусусӣ надорӣ, пас ин қадар амалҳои террористиро ҳамаслақонат бо чӣ анҷом метанӣ? Ту ва хизби террористӣ дар дохили қарзҳои муҳими рӯзмаравӣ гутидаед! Ин андешаҳои ту нисбати иқтисодӣ яқ сарзамин ё яқ давлати мустақил, аломати бемантикии худӣ ту мебошад.

Матлаби дигаре, ки ин рохбари дасисабоз пешниҳод намуд, ин Чумхурии Тоҷикистонро муфлис (банкрот) эълон қардан мебошад. Ин мочарочӯӣ рохғумзада мегӯяд: «Баъди ҷанги шаҳрвандӣ ба Тоҷикистон 7 миллиард доллари ИМА қўмаки пулӣ расонида шуда буд. Истифодаи НБО-и Рогун ба қаро партофта шуд ва сабаби ҳамаи пастравиҳо шӯҳратпарастии яқ нафар аст, ки худро қаҳрамон хоҳад нишон дод».

Аз ҳама ҳандаовараш ин аст, ки нафаре орзуи Президент шудан дораду худро ба ҷаҳониёну тоҷикистониён ватанпарасту миллатдӯст меҳаҳад намоиш диҳад, талаб дорад, ки Тоҷикистон муфлис эълон қарда шавад! Чи тавре дар боло ишора шуд, ягон давлати ҷаҳон, на мутараққӣ на тараккиядор ва на қашшоқ аз қарздорӣ озод нест ва ин яқ раванди ҷаҳонист. Мо ҳатто аз Амрико ҳам мисол овардем. Танҳо шахси аз илми сиёсату иқтисодӣ ноогоҳ ва ё шахси душмани миллату давлат чунин пешниҳоду ҳулосабарорӣ мекунад.

Наворе, ки ҳафтаи сипаригашта аз ҷониби ин рохбари муғриб ба намоиш гузошта шуда буд, банди ҳамчун тамошобин назар қардам ва чунин ҳулоса намудам, ки ягон мустақилияти суҳанронӣ ва асоси илмӣ дар ӯ дида намешавад. Маълум аст, ки аз қаро ин намоишнома муғрибин ва ҳоинон нишаста, наворҳои ба миён гузошташонро ба воситаи ин лӯхта ба намоиш гузошта истодаанд.

Ин бешараф дар хусусӣ соҳтмони Нерӯгоҳи барқӣ ба Рогун, ки ин иншооти аср аст, лофҳои бемаврид мезанад. Тоҷикистон ба ҳама монеаҳои сиёсӣ иқтисодӣ нигоҳ нақарда, ба бунёди НБО-и маққур шурӯъ намуд. Миллати тоҷик харғиз суҳанҳои Пешвои муаззами миллатро фаромӯш намесозад, ки гуфта буд, «Мо бо ноҳунҳоямон дили қурро меқобему Рогунро месозем!» Ин суҳанони муғрибонаи Сарвари давлат бо ҳақиқати заррин дар таърихӣ миллати тоҷик сабт хоҳанд шуд.

Рохбари хизби мамнуъгаштаи наҳзати ислом, ягонбор ба худ савол намедиҳад, ки барои ин миллат ва ин сарзамин қадом амали хайреро анҷом дода бошад. Қору амалаш танҳо ва танҳо исён овардану тафриқа андохтан аст.

Эй беҳавсалаи дар гафлатмонда, андарзҳои пирунро харғиз фаромуш насоз! «Офтобро бо доман пӯшонида намешавад». Ба тамоми дастовардҳои замони истиклолият ба назари манфӣ менигарӣ, ки ин шаҳодати бадбинии ту нисбати фарзандони ҷонсупурдаи ин миллату ин сарзамин аст. Ба назари банди, муқолифи сиёсӣ чунин рафтор намекунад! Оне, ки бо забони шевои тоҷикӣ суҳан мегӯяд ва худро аз Тоҷикистон меғирад, шармандағист, ки орзуи муфлисшавии кишварашро тариқи васоити ақбори омма мерасонад. Бо боварӣ гуфта метавонам, ки ба андешаҳои ботили ту қасе бовар надорад. Ба ту барин ровии пасипардагӣ айб аст, ки он қўмақҳое, ҷаҳониён дар давраи ҷанги шаҳрвандӣ ба мардуми ранҷақида ва ҳонавайрону огуштаи ҳун қардаанд, ба он қашм ало қунӣ...хайф!!!

Рохбари хизби дар кишвар мамнуъгаштаи наҳзати ислом дар баромати беасоси худ Тоҷикистонро ба давлати Швейтсария муқоиса менамояд! Андеша намекунад, ки баъди пош ҳурдани Иттиҳоди Шӯравӣ пешвоён ва ҳамаслақони ӯ Тоҷикистонро ба вайрона

табдил дода, чойҳои ободро ба хок яксон намуда, одамони бегунохро катл ва чандин занхоро бешавхар ва тифлонро ятим гузоштаанд.

Ҷ аз системаи давлатдории Швейтсария огоҳӣ надорад, ки он аз сохти боқимондаи мамӯлики ҷаҳон фарқ карда, сабабҳои худро дорад. Хатто ӯ ба Олмони давраи Гитлерӣ ҳуҷум намекард. Сад хайф, ки ин бесавод то ҳол таъриху иқтисодиётро варак назада, дар асл аз илмҳои рӯзмара дур будааст.

Бовар кунед аз мисолҳои овардаи ин рохбари махлук шармам меояд. Сарзамине, ки онҳо ба воя расидаи як тарафаш гузошта, дар домони дигар кишварҳо мисли Швейтсария, Гурҷистон, Арманистону Озарбойҷон, Қирғизистону Афғонистон худро бешарафона овехтаи. Аз ҷангҳои Гурҷистон, Арманистону Озарбойҷон ёдовар шуда, талаб бар он дорӣ, ки Сарвари давлат аз ҷанги шаҳрвандӣ ёдовар нашавад. Ин нуктаро барои он меғӯйӣ, ки дар бесарусомониҳои замони ҷанги таҳмилий дасти кавӣ дошӣ!

Ин гафлатзада то ҳол намедонад, ки дар Озарбойҷону Арманистон ҷанги шаҳрвандӣ набуд, балки ҷанг байни ду миллат ва давлат буд, ки алъон идома дорад ва Гурҷистон низ, ҳамҷунин!

Сатҳи зиндагонии мардум дар кишварамон хуб аст, тамоми шароити арзанда барои сокинонаш мухайё мебошад, шартӣ дигар нест, ки Тоҷикистонро бо кишвари ҳамсоии Қирғизистон муқоиса намоӣ. Ба мочаро ва игвоангезиҳои ту қасе ғӯш намедихад, хоини ватанфурӯш.

Суръати пасти интернетро, ки зерӣ суол қарор додӣ, ин проблемаи муваққатии соҳавист ва ҳамагон хуб медонанд, ки системаи алоқаи интернетии Тоҷикистон аз тамоми давлатҳои муштаракулманофеъ, аз ҷумла Россия пеш буда, бо давлатҳои Аврупо дар сифат баробарӣ дорад. Фазаи итилоотии кишвар дар сатҳи олий ба роҳ монда шуда, ҳама намуди шабакаҳо, барои мизочон фаъоланд, зарурат ба таҳлили фазаи иттилоотии Тоҷикстону Афғонистон аз ҷониби ту барин ҳаммадонҳо нест.

Сулҳи бадастомадаи Тоҷикистонро ҷомеаи ҷаҳонӣ борҳо вирди забон оварда, ба кишварҳои ҷангзада тавсия медиханд, ки онро мавриди пайғирӣ қарор диҳанд. Мардуми ҷангзада ва азияткашидаи афғон, низ талаш бар он доранд, ки мисли Тоҷикистон дар кишварашон амну субот пойдор гардад.

Силсилатаҳлил ва суҳанрониҳои гаразнок, бемантик ва ҳадафмандонаи рохбари ҳизби мамнӯъгаштаи нахзати ислом алайҳи Ҳукумати Ҷумҳурии Тоҷикистон, махсусан бар зидди сиёсати пешғирифтаи Асосгузори сулҳу Ваҳдати миллий, Пешвои миллат, Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистон муҳтарам Эмомалӣ Раҳмон ва ҳалқи ҷумҳурий нигаронида шуда аст. Таҳлилҳои ноқис, бепоя ва шикастаи ин бешараф дар асл ниёз ба посухи илмӣ надорад. Аммо ба хоҳири рад намудани ақволи муғризон ва афқори ҷоплусонаи мавсуф лозими вақт аст, ки ҷанд ақоиди номутаносиби ин лаҷуҷаи ғурезапоро маҳкум намоем.

Тавре, ки маълум аст ӯ яке аз сарқардагонӣ таҳкилотӣ ҳизби мамнӯъгаштаи нахзати ислом буда, дар хорич аз кишвар қарор дорад ва ягон маълумоти дақиқи омӯрӣ ва саҳеҳ нисбати зиндагии мардум, авзои сиёсӣ, иқтисодӣ-иҷтимоӣ ва ҷамъиятии Тоҷикистон надорад. Ӯ ҷун “қаждӯми зерӣ бӯриё ва кӯршапаракҳои шабгард, нешзадан”-ро шеваи муборизаи идеологии худ қасб қардааст.

Мо хуб медонем, ки бозҳои сиёсӣ ва нағмаҳои ноҷӯри дар бозори сиёсии ҷаҳон ва бархӯрдҳои геополитикии қудратҳои манфиатдор падидаи тоза ва нав нест.

Ҳадафи асосӣ ва аслии ӯ пеш аз ҳама эҷод намудани қинаву адовати миллий алайҳи Ҳукумати Ҷумҳурии Тоҷикистон ва нафратангезӣ нисбати Пешвои муаззамӣ миллат

мухтарам Эмомалӣ Раҳмон мебошад.

Ӯ фаромӯш кардааст, ки халқи Тоҷикистон дигар ниёз ба макру фиреб ва манёврҳои сиёсии як даста хоинҳои ватанфурӯш надоранд. Барои мардуми Тоҷикистон пеш аз ҳама амниятӣ дастҷамъӣ, пешрафти иқтисодӣ, зиндагии ором ва ҳонаи обод лозим аст.

Бидуни меҳнат ва саъю талаш варзидан дар ҳеч давру замон касро зиндагии хуб насиб нагаштааст. Аз тезиси гуфтор ва хулосабардории ночавонмардонаи рохбари ин хизби бемантик бар меояд, ки ӯ оддитарин дониши сиёсӣ ва маълумоти иқтисодӣ надорад.

Мусаллам аст, ки ӯ ва дастгоҳҳои иттилоотии он барои мавқеъёбӣ ва шахсиятсозии худ ҳар як рӯйдоди сиёсӣ, воқеа ва ҳатто ҳодисаҳои табииро, ки ба иродаи инсон вобастагӣ надоранд бар зидди Ҳукумати Чумхурии Тоҷикистон истифода месозад.

То вақте ки қадами нопоки хизби мамнӯъгаштаи нахзати ислом дар Тоҷикистон нарасида буд, мусалмонони тоҷик дар ҳавзаи мазҳаби ханафӣ дар муҳити дӯстию бародарӣ ҳаёт ба сар мебуданд. Аммо пас аз падид омадани ситораи наҳси хизби мамнӯъгаштаи нахзати ислом дарвозаи фитнаву бозихои иртиҷой дар муҳити динӣ ва фазои сиёсии кишвар кушода гашт. Мардуми шарифи тоҷикро ба майдони хун кашиданд. Натиҷааш 4 сентябри соли 2015 бо дастӣ яке аз аъзоён ва муздурони кишварҳои хориҷӣ Назарзода А. ба миён омад, ки дар сари ҳамаи инҳо маслиҳат ва нақшаи ӯ роли муҳимро мебозид. Ба самъи Шумо - Раиси хизби дар Чумхурии Тоҷикистон мамнӯъгаштаи нахзати ислом мерасонем, ки мардуми шарифи Тоҷикистон ниёз ба эҷоди маслиҳатҳои душманӣ ва дурӯғпардозихои ту ва шайқои чинояткорони хизби мамнӯъгаштаи нахзати ислом надорад. Хуб мешуд, ки аз дурӯғпардозӣ ва нафратэҷодкунӣ нисбати миллату давлати Тоҷикистон даст кашида, ҳудро дар арсаи байналмиллалӣ ҳамчун як шахсияти игвоангези сиёсӣ ва мансабхоҳу мансабталаб муаррифӣ кардан аз феъли аҳмакона аст. Харчанд, ки то кунун дар байни ҳеч давлати дунё як зарра эътибори сиёсӣ ва илмӣ надорӣ.

Хулосабандии ин аблаҳ аз ҳамаи ин гуфтаҳои ба ин аст, ки мардуми кишварро аз иштирок дар интиҳоботи пешистодаи парлумониву президенти пешгирӣ кунад. Ин танҳо як маъно дорад, ки он ҳам пешгирии рушди ҷомеа ва давлат аст. Инро нафаре мегӯяд, ки иддаои раисии хизберо дораду даъвои миллатдӯстдориро мекунад.

Номи туро ба забон гирифтани ҳаром аст, лекин ту бишнави, ту сиёсатмадор нестӣ ва проблемаи ту танҳо дар бемории рӯҳият аст. Мардуми тоҷикро бо ин найрангҳои иттилоотиат гумроҳ насоз, ватани бегонаро, ки имрӯз ҳамчун ватан донистай, дар фикри хал кардани камбудихои он бош!!!

Диншинос: Абдувалии Мирмахмад